

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Боднарчука Михайла Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статей 50, 54 Закону України „Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи“ в редакції Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII

м. К и ї в
26 вересня 2018 року
№ 305-3(II)/2018

Справа № 3-334/2018 (4499/18)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Касмініна Олександра Володимировича – головуючого,
Городовенка Віктора Валентиновича – доповідача,
Первомайського Олега Олексійовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Боднарчука Михайла Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статей 50, 54 Закону України „Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи“ від 28 лютого 1991 року № 796–XII (Відомості Верховної Ради Української РСР, 1991 р., № 16, ст. 200) в редакції Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII.

Заслухавши суддю-доповідача Городовенка В.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Боднарчук М.В. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) положення статей 50, 54 Закону України „Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи“ від 28 лютого 1991 року № 796–ХІІ в редакції Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII (далі – Закон).

Відповідно до статті 50 Закону особам, віднесеним до категорії 1, призначається щомісячна додаткова пенсія за шкоду, заподіяну здоров'ю, у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України.

Згідно зі статтею 54 Закону пенсії по інвалідності, що настала внаслідок каліцтва чи захворювання, і пенсії у зв'язку з втратою годувальника внаслідок Чорнобильської катастрофи можуть призначатися за бажанням громадянина із заробітку, одержаного за роботу в зоні відчуження в 1986–1990 роках, у розмірі відшкодування фактичних збитків, який визначається згідно із законодавством (частина перша); в усіх випадках розмір середньомісячної заробітної плати для обчислення пенсії за роботу у зоні відчуження у 1986–1990 роках не може перевищувати 3,0 тис. карбованців (частина друга); умови, порядок призначення та мінімальні розміри пенсії по інвалідності, що настала внаслідок каліцтва чи захворювання, і пенсії у зв'язку з втратою годувальника внаслідок Чорнобильської катастрофи визначаються актами Кабінету Міністрів України з відповідних питань (частина третя).

Боднарчук М.В. зазначає, що у зв'язку зі змінами у правовому регулюванні пенсійного забезпечення осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, з урахуванням положень статей 50, 54 Закону та Постанови Кабінету Міністрів України „Про підвищення рівня соціального захисту громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи“ від 23 листопада 2011 року № 1210 зі змінами розмір його пенсії з 1 листопада 2011 року „зменшився в чотири рази, що є звуженням конституційних прав і свобод громадян“. На думку автора клопотання, застосування оспорюваних положень Закону в остаточному судовому рішенні у його справі – постанові Верховного Суду від 19 червня 2018 року – призвело до порушення гарантованого статтею 46 Конституції України права на соціальний захист.

Обґрунтовуючи свої твердження, Боднарчук М.В. посилається на частини другу, третю статті 22, статті 46, 64 Конституції України, нормативно-правові акти, рішення Конституційного Суду України від 9 липня 2007 року № 6-рп/2007, від 22 травня 2008 року № 10-рп/2008, постанову Пленуму Верховного Суду України „Про застосування Конституції України при здійсненні правосуддя“ від 1 листопада 1996 року № 9, а також на судові рішення у своїй справі, а саме постанови Івано-Франківського міського суду Івано-Франківської області від 13 грудня 2017 року, Львівського апеляційного адміністративного суду від 2 квітня 2018 року, Верховного Суду від 19 червня 2018 року, копії яких долучені до конституційної скарги.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

2.1. Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститися обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням

того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу неприйнятною, якщо її зміст і вимоги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77).

Обґрунтування невідповідності Конституції України положень статей 50, 54 Закону у конституційній скарзі Боднарчука М.В. зводиться до цитування положень Конституції України, посилянь на відповідні рішення Конституційного Суду України та постанову Пленуму Верховного Суду України, а також порівняння змін у правовому регулюванні щодо пенсійного забезпечення осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, а це не підтверджує неконституційності оспорюваних положень Закону.

Отже, автор клопотання не навів обґрунтування тверджень щодо неконституційності положень статей 50, 54 Закону, чим не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

2.2. Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); у конституційній скарзі зазначаються конкретні положення закону України, які належить перевірити на відповідність Конституції України, та конкретні положення Конституції України, на відповідність яким належить перевірити закон України (пункт 5 частини другої статті 55).

Боднарчук М.В., порушуючи питання щодо перевірки на відповідність Конституції України положень статті 54 Закону, фактично стверджує про неконституційність положень її частини третьої, що стосуються визначення актами Кабінету Міністрів України з відповідних питань умов, порядку

призначення та мінімальних розмірів пенсії по інвалідності, що настала внаслідок каліцтва чи захворювання, і пенсії у зв'язку з втратою годувальника внаслідок Чорнобильської катастрофи.

Крім того, аналіз постанови Верховного Суду від 19 червня 2018 року, яку автор клопотання вважає остаточним судовим рішенням у своїй справі, дає підстави стверджувати, що у ній не застосовувались положення статей 50, 54 Закону, а є лише посилання на норми законів України щодо надання Кабінету Міністрів України повноваження визначати порядок та розмір виплат, передбачених, зокрема, зазначеними статтями Закону.

Таким чином, у конституційній скарзі не наведено конкретних положень Закону, які слід перевірити на відповідність Конституції України, що вказує на порушення вимог пункту 5 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Наведене свідчить про недотримання суб'єктом права на конституційну скаргу вимог пунктів 5, 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Боднарчука Михайла Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статей 50, 54

Закону України „Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи“ від 28 лютого 1991 року № 796–ХІІ в редакції Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**